

VI OCH VÅR SKOLA

UTGIVEN AV ELEVER VID RIKSBY FOLKSKOLA

Vi i Riksby skola

önskar att Ni måtte få nöje av detta första och som vi hoppas inte enda nummer av vår egen skoltidning. Anledningen till att den ges ut är först och främst att vi behöver pengar till vår skolfond. Äldre skolor har i allmänhet donationer att ta av för utdelning av premier och stipendier till sina elever. En ung skola får försöka på egen hand skaffa medel för sådana ändamål och andra behov som inte tillgodoses genom anslag från det allmänna. I höstas lades grunden till RIKSBY SKOLFOND genom behållningen från de underhållningsaftnar som anordnades, och vid julen kunde 195 kr. utdelas som premier till ett 30-tal barn. Nu är det vår förhoppning att försäljningen av vår tidning ska gå så bra att fonden kan kraftigt ökas och vi få vidgad möjlighet till belöning och uppmuntran av elever som på olika sätt gjort sig förtjänta därav.

Men vi har ännu en avsikt med vår tidning, en annan än den rent ekonomiska, och det är att ge små glimtar av skollivet och från barnens arbete, och kanske så befrämja intresset för den skola som är centrala Brommas egen. Förr i världen var det inte utan att skolfolk isolerade sig och ansåg att arbetet mätte bäst om det fick bedrivas »i fred». Numera håller en annan uppfattning på att slå igenom. Vi anser att skolans portar bör stå öppna, vi vill ha kontakt, vi behöver Ert intresse och

Ert stöd. Vi tror att skolan på så sätt bäst kan tjäna sitt egentliga ändamål: att fostra våra barn till harmoniska människor och dugliga medborgare, men också bli en lokal brännpunkt för kulturarbetet i stort.

Riksby skola den 30 april 1946.

GUNNAR BLOMQVIST.

Överlärare.

Våren

*I skogen börjar det bli vackert,
videkvistarna slagit ut
och fåglarna sjunger så vackert.*

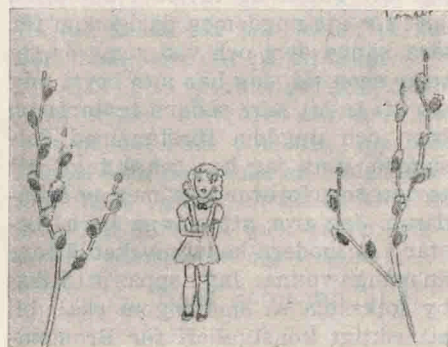
Bengt Englund, klass I E.

En vers

*Jag är en fågel, som muntert svingar,
på lätta vingar
i blanka ringar
och flyger fjärran, vart kosan vänder,
till glada stränder
i andra länder.*

Flyg högt, flyg högt, du min vinterörn!

Stig Åsberg, IV a.

DE FÖRSTA BLÄSIPPORNA.

I går gick jag ut i skogen. Jag såg små bläsippknoppar. De tittade fram. Solen lyste på dem. De var så glada. Jag tog några stycken. Sen gick jag hem med dem. Jag satte dem i en vas på ett bord. När mamma kom hem, så blev hon så glad, när hon såg dem. Mamma fick dem. De växte så fort. Jag gick och plockade litet åt pappa också. När jag kom till skogen, så såg jag, att de väntade på mig. Solen sken, och det var så varmt. Det var andra också, som plockade bläsippor. De sade till varandra: »O, så vackra de är!» Det tyckte jag också. Men vad såg jag där? Jag såg något vitt i gräset, det var den första vitsippknoppen. Sen gick jag hem med bläsipporna. Pappa var så glad, när han fick se dem. Varje dag fick blommorna nytt vatten. Eila Mäkelä. III c.

Ulvunda Sägverks A.-B.

Brädgård: Drottningholmsvägen 195

Telefoner: 25 62 48 — 25 63 48

TRÄVAROR

WALLBOARD — ETERNIT — CEMENT

SPIK — PAPP — TEGEL — DREV

SNICKERIER

Pris 50 öre

KONSTEN I SKOLAN

Skoltidningens journalister uppsökte en dag överlärare Blomqvist och bad honom berätta något om konsten i skolan.

»Meningen med tavlorna», började doktor Blomqvist, »är att barnen skall lära känna nutidens konst. På museer kan man studera konst från andra tider. De konstnärer som nu lever och verkar tycker det är roligt att ställa ut tavlor i skolorna, just för att ungdomen därigenom får lära känna dem och vad som rör sig i vår egen tid. Jag har inte brytt mig om att ta hit bara sådana tavlor, som barn och ungdom förstår med det samma, utan jag har också tagit hit tavlor, som fordrar litet mer av åskådaren. Jag tror att många barn förstår s. k. modern konst mycket lättare än många vuxna. Jag hoppas att Riksbys folkskola så småningom skall bli ett riktigt konstgalleri för Brommaborna. Hittills har vi köpt 25 konstverk till skolan. För närvarande har nästan alla klasser i skolan en tavla i klassrummet.

Vi har på expeditionen och i lärarrummen utställning av tavlor, som olika konstnärer har lånat oss, och meningen är att alla barn i skolan skall få se på dem. Just nu består utställningen av Sven Erixsons tavlor, målarpersonerna, som kallas X:et.

I höst väntar jag hit tavlor av Göteborgsmålare.

Den som vill se på konstutställningen i Riksbys folkskola är välkommen. Ring 25 38 82.

De sist inköpta konstverken är »Vårstämning vid Torne Träsk» av Helmer Osslund, »Yppig dalgång» av Sigurd Möller och »Blommor i grön vas», av Inge Schiöler.»

Hos överlärare Blomqvist hade vi turen att träffa konstnären Bo Beskow, vilken var på besök här i skolan. Vi fick en liten intervju även med honom.

»Tanken på att ha ett museum här i Riksbys folkskola är utomordentlig», yttrade han. »Det är alldeles riktigt

att skaffa konstcentraler även utom stadens centrum och varför inte förlägga dem till skolorna.

Säkert skulle ungdomen lättare lära sig förstå, vad vi vill uttrycka, om den oftare finge tillfälle att se våra tavlor.

Målningen i samlingssalen, »Människovärdet», är en detaljskiss till en större komposition, med vilken jag vill skildra individens kamp för människovärdet mot bakgrunden av mänsklighetens »utveckling» från urslemmet till koncentrationslägret. Tanken har sysslat länge med detta motiv», yttrade han slutligen.

Elvy Särner. Kl. VIII.

Siv Ekman. Kl. VIII.

Intervju med bibliotekarien

— God morgon, bibliotekarien. Jag har kommit för att få veta något om Riksbyskolas bibliotek. Trivs ni med lokalerna?

— Jodå, lokalerna är bra, ljusa och trevliga. Visserligen ligger biblioteket åt skuggsidan, men det har så många och stora fönster, att det blir ljust ändå. Det är också ganska praktiskt inrett. Dock skulle jag önska lite flera möbler. Ett bord och en del stolar till skulle inte skada. När det är många besökande i biblioteket, måste en del stå eller sitta i fönsterkarmarna. Dessutom vill jag ha en klädhängare utanför entrén.

— Hur många böcker finns det?

— För närvarande har vi mellan tre och fyra tusen böcker, men vi har plats till dubbelt så många. Varje år köps nya böcker för omkring 1,000 kronor, och även om man måste räkna med att en del böcker slits ut och kasseras undan för undan, så ökas bokbeståndet år för år.

— Vilka böcker läses mest?

— Mest läses förstås vad vi kallar »roliga böcker», d. v. s. romaner, berättelser, äventyrsböcker, sagor och sådant. »Nyttiga böcker» eller fack-

böcker läses inte så många. Barnen lånar dubbelt så många roliga böcker som nyttiga. Av de nyttiga lånas mest djurböcker och flygböcker. Jag skulle önska, att låntagarna gjorde sig besvär att söka lite mera bland t. ex. reseskildringar och biografier. Där finns många både bra och trevliga saker att läsa.

— Och hur är »kunderna»?

— Kunderna är i stort sett bra, mycket intresserade och ivriga att få bra böcker. Men allt för många slarvar med återlämningen. Man får ha sina böcker i två veckor, och vill man ha dem längre, går det att få stämpla dem för ytterligare fjorton dagar. En annan sak: När barnen kommer hit på frukostrasterna, ofta över två hundra på en gång, blir det en formidlig kapploppning om böckerna, och det får böckerna illa av. Dessutom blir det allt för mycket stim och trängsel, när här är så många på en gång. Därför kommer vi nog att ändra utlåningstimmarna till nästa år och kommer bara att ha öppet efter skolans slut på eftermiddagen.

— Några önskemål för framtiden?

— Inga andra än att vi ska få allt flera och allt bättre böcker, så att barnen också i fortsättningen trivs i biblioteket. Stig Palmer. VIII.

PIPPI LANGSTRUMP.

Vår frökens flicka, som heter Birgitta, har en bok, som heter Pippi Långstrump. Fröken läser i den, men bara ibland. Den handlar om en flicka, som heter Pippi. Hon har sina föräldrar på underliga platser. Hennes mamma är i himlen och är ängel. Pippis pappa är negerkung i niggerland. Hon bor i ett hus, som heter Villa Villekulla. En häst och en apa har hon som sällskap, och en stor kappsäck med gullpengar. Hon är den starkaste flickan i hela världen men har det frommaste hjärta, man kan tänka sig. Om hennes liv och leverne får man läsa i boken, Pippi Långstrump av Astrid Lindgren.

Kerstin Jonsson V c.

En kvalitetsfirma

för kött-, fläsk- och charkuterivaror

A.-B. Hj. Westerlunds Eftr.

STOCKHOLM.

OM JÄTTAR OCH TROLL

SAGAN OM KUNGEN SOM BLEV UTELÅST.

Det var en gång en kung som bodde i skogen. Han hade ett slott. Det slottet var så stort att det nådde ända upp till solen. En dag när kungen gick ut, slog dörren igen. Han hade ingen nyckel med sig. Han blev mycket arg när han upptäckte att dörren hade slagit igen. Han fick en idé. Han kanske kunde hoppa in genom fönstret. Men alla fönsterna var låsta inifrån.

Kungen blev ute hela dagen.

Eric Ekman. II g.

NÄR TROLLEN SKULLE TA NER MÅNEN.

Det var en gång en trollfamilj, som bodde djupt inne i sju-milaskogen. Det var mamma troll, pappa troll och de fem små ungarna. Det var i somras, då trollmor höll på att steka grodlår och koka ormstjärter, då kom trollfar hem från sitt arbete. Då trollmor ringde på gongongen. Trollfar blev överförtjust när han såg den goda maten, men då han smakade på maten blev han något till arg.

»Vad är det för fasoner! Det är ju kokta grodlår och stekta ormsvansar i stället för att det skulle vara tvärt om.» »Det är ju så mörkt att man inte kan se då får vi skaffa ljus. Vi kunde ju ta ner den där runda pricken, som sitter och ser dum ut», sade trollmor. »Det var inte så dumt», sade trollfar.

Och så luffade han omkring och samlade ihop alla grannarna, och sade till dem, att vara där hemma hos honom klockan sju. De var genast med om det, för de visste ju inte vad det var fråga om. När klockan slog sju, kommo alla trollen rusande.

»Nu ska ni hjälpa mej med att ta ner månen.» »Det ska bli det!» sade alla trollen. Det längsta trollet hette Snurrebuss. »Han får börja», sade

trollfar. »Hm», sade Snurrebus, »hm jag vet inte, hm, om jag kan». »Sätt dej ner så sätter jag mig på dina axlar», sade trollfar. Så fick alla trollen göra. Till sist var det bara trollfar kvar. Han ställde sig på trollemors axlar, men han nådde inte upp till månen. »Då får det väl vara», sade trollfar. Snipp, snapp, snut, nu är sagan slut.

Birgitta Bergdahl. II c.

PRINSESSAN MED SVANEN.

Teckning av Harriet Karlsson IV b.

Det var en gång en liten prinsessa, som var vackrast på hundra mils omkrets. Hon tyckte det var så tråkigt, att hovfröknarna jämt skulle vara med henne vart hon gick. En gång när allt var tyst på slottet, kallade hon på sin svan, som hon fått av en god fé. Så flög hon bort med den förtrollade svanen. När hon hade flugit nära sju mil, sade hon till svanen, att den skulle stanna. Då sänkte sig svanen ned. Just då såg hon två små barn, som vallade får, sitta och titta på henne och svanen. Hon steg av och gick fram till barnen. De stod och tittade på varandra, sedan började de att tala om vad de hette. Vallarbarnen hette Per och Britta. De hade aldrig sett sin mor och far, utan nu fick de slava för bröd och vatten. Prinsessan hette Mia. Efter en stund lekte de många roliga lekar. Sedan vart de så trötta, att de lade sig att sova på gräset. Hur det gick sedan får du tänka ut själv.

Gull-Britt Ellström. Kl. IV B.

SAGAN OM JÄTTARNA.

Långt bort i världen ligger en sjö. I den sjön finns en ö, där allting är förtrollat. Mitt i ön stod en ek. Det var ingen vanlig ek. Den var så hög så hög att man kunde ta i månen om man var i toppen på eken. Ni vet väl att gubben i månen är av ost! Om ni är i toppen i eken kan ni skära ett stort stycke ost. Men så hände det att det fanns ett par jättar på ön. Dom hade bott där på ön länge. Och dom hade inte vetat av att dom kunde få så mycket mat. Men när dom fått reda på det hade dom ätit upp hela månen. Men det fanns en listig pojke som hade gjort en fälla. Och en gång när jättarna gick på en stig i skogen ramlade de ner i fällan.

Hans Bernhardt. II E.

SAGAN OM PRINSEN OCH PRINSESSAN OCH HÄSTEN.

Prinsen bodde i grannskapet. Han tyckte mycket om Prinsessan men Prinsessan tyckte inte om Prinsen. Men så fick hon veta att Prinsen hade vackraste hästen i hela världen. Då gifte hon sig med prinsen.

Sylvia Nilsson. I c.

Sagan om en lapp.

Det var en gång en lapp som var 6 år. Han bad sin pappa att få sköta renarna men hans pappa sa att han måste lära sig att kasta lasso först i fall någon ren sprang bort, men Hans, så hette lappen, kunde inte kasta lasso utan övade sig var dag och om en månad sprang han ut och Hans hade skarpa ögon och fick precis se en ren som försvann bakom fjället och sprang dit och kastade lasso om hornen på den och snart blev han skickligast av alla lapparna att sköta renarna.

Gunnar Nilsson. Klass II A.

Riksby Färg- & Kemikalieaffär

Drottningholmsvägen 340.

Tel. 26 14 85.

Välsorterat lager av

Babycellstoff och Bljbyxor

Barnvägar uthyras.

SPÄNNANDE ÄVENTYR

NÄR JAG DELTOG I NEDERLÄNDSKA FRIHETSKRIGET.

Vi hade länge funderat på en plan att slå ner spanjorerna. Till slut kom vår ledare, Wilhelm av Oranien, på en idé. Vi skulle öppna slussportarna så att vattnet strömmade in över landet.

Vi stod vid slussporten och öppnade dessa så att vattnet forssade in över landet och rev med sig hus och hela byar. Massor av spanjorer dränktes och vi seglade i små båtar ner mot städerna.

Där var spanjorerna!

Vi rusade fram med värjorna dragna. Jag rusade mot deras ledare och stack ner honom. Där stod en man böjd. Han hade fått ett stick i foten. Jag sprang fram och stack värjan i aktern på honom, så han flög upp som en fjäder. Han vart ilsken som ett bi och rusade mot mig alltjämt med värjan där bak. Jag tog en ny värja och rusade mot honom. Men han kom aldrig fram, för han vart nedstucken av sir Wilhelm. Snart var spanjorerna nerstuckna var enda man och vi kunde i lugn och ro dra hem till Wilhelms slott och fira gästabad för vår seger. Klass VII.

På upptäcktsfärd i en pyramid.

En dag for jag till Egypten. Det tog mycket lång tid. I Egypten skulle jag titta på pyramiderna.

När jag kom fram, var klockan ungefär tre på eftermiddagen. Jag tog in på ett hotell i Cairo.

Nästa dag var jag uppe redan klockan fyra på morgonen. Jag beredde mig på en långfärd. I Cairo mötte jag en kamrat. När vi hade gått omkring en halvtimme, fick vi syn på en topp långt borta. Vi fortsatte med glatt mod.

När vi kommo dit, fingo vi se en stor pyramid. Vi tänkte nog precis detsamma båda två. Jag tänkte i alla fall: »Hur skall vi komma in i den där stenhögen?» Min reskamrat sade: »Vi går runt och tittar, om det finns någon öppning.» »Ja, det kan vi göra», svarade jag. När vi hade kommit tillbaka till det stället, där vi börjat, hade vi ändå inte hittat någon öppning. Då sade jag: »Vi får gräva oss fram». Vi började att gräva i jorden.

Rätt som det var, började jorden att bli lösare. Plötsligt tog väggen slut, och vi tumlade in i en stor kammar.

Vi hade haft tur, ty vi hade kommit in i en gravkammare. »O, vilka massor med kistor», blev utropet, när vi väl hade kommit upp och sett oss omkring.

Nu började vår vandring bland kistorna. När vi kommo till en drottningens kista, fingo vi se något vackert. Kistan var prydd med guld och dia-

EN SPÖKHISTORIA.

Det var en gång en familj, som satt tillsammans i köket en kväll på landet. Det var två barn och en kvinna och en man. De hade nyss slutat kvällsvardn, då de hörde ett konstigt ljud från vinden. Vinden låg ovanpå köket. Ljudet lät precis, som om någon skulle gå av och an. Fadern reste sig opp för att undersöka, vad det var. Han gick upp på vinden, men där kunde han inte se någonting, så han gick ned igen. En stund hade gått, då de hörde samma ljud igen. Då gick fadern åter upp på vinden för att se, vad det var. Men den här gången nöjde han sig inte bara med att stå och titta, utan han smög omkring i alla vrår och vinklar, men ändå kunde han inte se någonting. Då gick han åter ned i köket. Men han hann inte sätta sig ned, förrän samma ljud började igen. Och den här gången var det så kraftigt, att hela taket skakade. Barnen vart alldeles vita av skräck, och modern rusade ut för att få tag i någon polis.

manter. När vi hade tittat nog där nere, gingo vi upp.

Vi var så försiktiga att vi täppte till hålet mycket noga. Vi tänkte då närmast på rövare. Så slutade den dagens upptäcktsfärd.

Siv Björkman, VII.

RIKSBY-MAGASINET

GALONVÄGEN 42
TELEFON 26 52 78

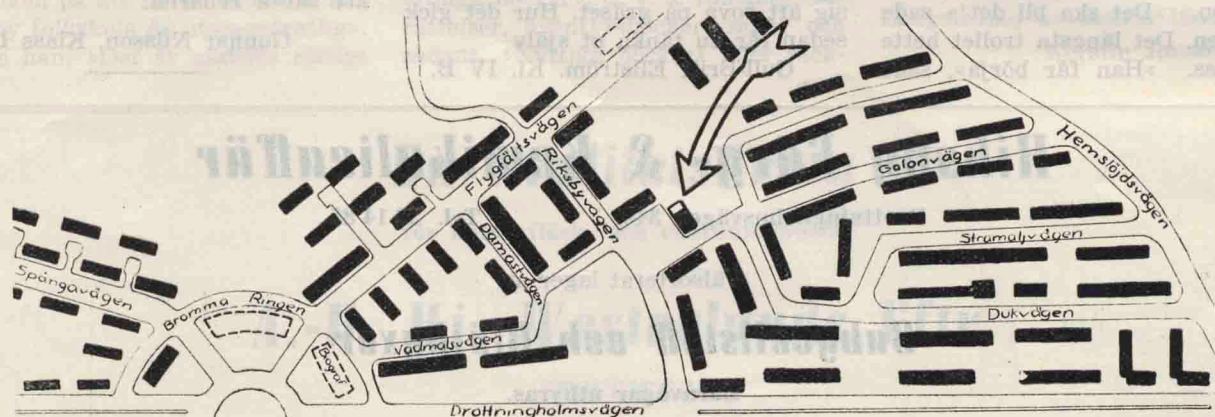
Kem. Tekn. varor • Husgeråd • Slöjd

Tvätt- och rengöringsmedel. - Tvål och kosmetiska preparat. - Glas och porslin. - **Korta varor. - Babyartiklar. - Barnsängar.**

Torrblöjor, Cellstoff, Barnstolar. - Lekhagar. - **Leksaker m. m.**

Nytt! Dörmattor av indisk kokosfiber

Köksbord från	kr. 15:—
Köksslagbord	» 30:—
Köksstolar	» 9: 75
Taburetter	» 6: 90
Strykbord 1:a klädsel, fristående	» 14:—

ETT ÄVENTYR PÅ SJÖN.

En het dag stod min pappa, min syster och jag på kajen i Stockholm. Min syster och jag skulle åka med båten »Fylgia», som går till Ornö. På båten jobbade en farbror, som hette Valle. Han kände min pappa. Han skulle ta hand om oss på resan. Det var honom vi skulle till.

Pappa satte oss på däck, där det var solsken, för det var så kvavt under däck. Mitt emot oss satt en gammal gumma som såg så skojig ut. Hon hade en skrikande gul färg på kappan och en stor yvig päls till krage och en hatt, som såg ut som en ansjovisburk med några körsbär på och en klänning, som räckte ända ned till skorna. Hon satt och sov med ansiktet vänt åt solen.

När båten lade loss, vinkade vi åt pappa, som stod på land. Min syster satt kvar, medan jag gick ned till gubben i maskinrummet. Där blev jag bjuden på bullar och kaffe.

När jag kom upp på däck, där min syster, som heter Marianne, satt, hade hon börjat äta av smörgåsarna, som vi hade med oss. Jag själv var inte »sugen», för jag hade fått bullar och kaffe.

Medan vi satt och pratade, kvicknade den där gumman mitt i mot oss till. Hon började skratta och sade:

Nej, men se! Är det småfolk, som är ute och reser?

Hon knäppte upp sin handväska och tog fram en flaska ögondroppar. Därpå tog hon upp flaskan över

De trodde nämligen, att det var en tjuv på vinden. Under tiden satt fadern och barnen kvar i köket, medan det konstiga ljudet höll på i ett kör. Just då kom modern med en polis in i stugan. Polisen och pappan gick då tillsammans på vinden. Där följde en noggrann undersökning för de trodde att tjuven satt bakom någon gammal lår. De hade letat en god stund, då polisen plötsligt fick syn på en glasflaska, och i den satt en tjock och fet råtta. Flaskan var till hälften fylld med rabarber, men en gång hade flaskan varit full. Den tjocka och feta råttan hade en gång varit en smal råtta, som fått syn på den härliga rabarberflaskan. Hon hade då ledigt krupit in i flaskan och börjat äta därav. Då råttan blivit mätt, skulle den ut igen. Men se, det gick inte alls lätt att komma ut genom den smala flaskhalsen, och då hade råttan börjat rulla omkring i flaskan och så hade det konstiga ljudet uppkommit.

Lisbeth Stolt. Klass VI B.

PAUL U. BERGSTROMS A. B.

vänstra ögat och droppade någon vätska i ögat. Därpå log hon mot oss. Mot skymningen gick gumman ned under däck. Jag och Marianne gick till farbror Valle, som var under däck. Sedan åt vi upp smörgåsarna.

Mot skymningen kom vi fram till Ornö. Rolf Kerslow. Kl. V.

EN NATT KLOCKAN 12.

Karin har varit på besök hos Maud. Det har blivit sent. Hon stiger ut genom porten. Klockan i domkyrkotornet slår tolv dova slag. Det är mörkt och kallt ute och hon fryser i den tunna kappan. Hon känner sig litet kuslig till mods. Plötsligt snubblar hon över något runt. Hon tror först, att det är en boll, men nu ser hon, att den har ett huvud, och tänk, den har hatt också. »Den har nog varit på bjudning liksom jag då», tänkte hon. Vad kan det vara? Hon är mycket nyfiken, och hon tänker: »Det kan väl inte göra så mycket, om mamma får vänta litet till, jag måste absolut se, vad det är för något.» Då känner hon igen honom. Det

är ju snögubben, som hon och hennes syster gjort dagen förut. Plötsligt börjar han att prata. »Kom, lilla flicka och sätt dig bredvid m'g här i snön.» Hon gör som han säger. Då tar han snö på armarna, för händer har han inga, och mular henne riktigt ordentligt. »Där har du för att du inte gjorde några händer på mig, latmask!»

Nästa dag går hon ut till snögubben och har sönder honom. »Där har du för att du mulade mig i natt».

Hämnden är ljuv, tänkte hon.

Eva Hagberg V c.

NISSE FLINKS ÄVENTYR.

Det var en gång en liten tomte som hette Nisse Flink. Det var en snäll liten tomte. Men en dag hände det att den lilla tomten gick ut i en farlig skog som kallas Gille, och rätt som han gick så hördes ett fasligt morrande, det var en tiger. Men då vart Flink rädd och sprang hem och lag sej att sova hela sommaren och vågade inte gå ut på sommaren mer.

Benny Nyholm. II E.

LIVET PÅ LANDET

MIN BÄSTA KAMRAT.

Min bästa kamrat är en hund, som heter Tovig. Det är en pudel som är tovig, därför har han fått namnet.

En dag gick jag för att meta, solen sken och det var vackert.

När jag kom ned till sjön, var det alldeles lugnt. Tovig satt vid min sida hela tiden. När jag hade varit där en kvart, fick jag äntligen mitt första napp. Flötet började gunga upp och ned, och till sist flöt det under. Jag väntade en stund, och så drog jag sakta upp. Ett glädjeskall ljud från Tovig: där satt en mört!

Jag tänkte ett tag, var jag skulle lägga fisken. Då kom jag ihåg, var jag skulle lägga fisken. Då kom jag ihåg, vad pappa hade sagt. Jag satte mörten på kroken igen och kastade i reven med mörten på. Jag tänkte försöka få en gädda.

Nu! Nu vart det ett ryck! Ett ryck till! Jag skulle dra upp. Då vart det ett ryck så att jag ramlade i sjön.

Tovig började gnälla. Men jag sprattlade tills jag kom fram till en stolpe i bryggan där jag kunde hålla i mig. Ty jag kunde inte simma. Tovig rusade upp på land efter hjälp.

Snart kom han med en man efter sig. När mannen kom ner och fick se metspöet som låg hopklämt mellan ett par plankor, drog han upp det och dödade gäddan. Sen tog han av sig rock och skor och hoppade i efter mig.

När jag kom upp på land, berättade min räddare Erik mig om hur Tovig hade kommit och nafsat honom i

Magnerståls Damfrisering

Får till ärade kunders kännedom meddela, att jag återtagit damfriseringen Stopvägen 19, tel. 26 34 36.

Vi utföra allt vad som hör till modern hårvård.

Även hårtillsättningar och flätor finnas.

Vördsamt

ANNA MAGNERSTÅL.

VÅRT TÄLT.

I somras var jag och tältade. Det var så roligt, ty en flicka, som heter Louise, fick följa med bara för att jag och min syster skulle få lite sällskap. Ute vid tältplatsen finns det en badplats. Där brukar vi bada och när vi var och badade så simmade vi alla ut på djupt vatten, fast min syster fick ha simdyna, för hon kan inte simma. Men en dag när min mamma och pappa kom ut till tältplatsen, fick de se att tältet var borta. När de sedan kom hem igen och berättade att tältet var borta, började jag gråta, för det tältet har jag, min syster, Louise, pappa, mamma, mormor och min lilla syster haft mycken glädje av. Ja, det tältet sörjer jag väldigt.

Karin Söderberg. Klass IV B.

NÅR JAG VAR I BERGSHAMRA.

En dag var min pappa och jag ute och fiskade i ån. När vi hade fiskat en stund fick pappa napp. Han drog upp, och på kroken satt en fisk. Sen gick vi hem. När det blev kväll la jag fisken i en skål. Sen la jag mej, sen somnade jag. När det blev morgon gick jag ut och titta om fisken var kvar. Men det var den inte. Det var en katt som hade ätit upp den.

Göran Enström. I kl.

PÅ SOMMARNÖJE.

När jag var på landet och vi skulle ut på sjön seglade vi två kilometer. Då vi seglat länge gick vi i land på en holme. Jag hade en apa som jag lekte med på holmen. Jag lade apan på en sten. När vi sen seglade glömde jag den, men på julafton kom den igen.

Johan Onner-Mark.
I kl.

benet och sedan sprungit ned till sjön, och hur han följde efter och fick se mig ligga i vattnet. Nu tog Erik gäddan på ryggen, och så gick vi hem till mig.

Farbror Erik fick tio kronor, för att han hade dragit upp mig. Sen sa han tack och adjö och gick.

Jag talade om för mamma, att det var Tovig, som hade räddat mig ty det var han, som hade sprungit efter hjälp. När mamma fick veta det, gav hon Tovig ett stort köttben.

Sen åt vi gädda till middag.

Det var i alla fall Tovig som hade räddat mitt liv. Sen dess var Tovig min bästa kamrat.

Torsten Sjöberg. V b.

HUR JAG FIRADE PÅSKEN 1946.

På påskafton fick jag en chokladkaka och ett påskägg. På kvällen var jag på sextiårsdag hos min morbror. Där fick vi så god mat. Vi hade så roligt. Det var dansmusik på radion då dansade vi. Och min kusin var där också och vi spelade kort. Då vi åkte var klockan halv tolv på natten. Jag följde med min moster hem, hon bor i Viggbyholm. Där var så roligt. Min kusin hade två tennisbollar och dom brukade jag bolla med. Och min kusin är 22 år och en flicka som heter Ingrid, hon är 18 år och vi var hemma hos henne och solade oss. Och dom tog kort av mig. Nästa dag var vi i skogen och plockade blommor för jag skulle åka hem. Vi plockade vit-sippor och blåsippor och jag fick fem penséer. Nu skulle jag åka hem. Jag får åka på en halv biljett. Jag satt i en rökupé. När man andades fick man röka i halsen och det var så otäckt. När jag kom till Östra station var pappa där. Han mötte mig. Pappa hade sin cykel med sig. Jag fick sitta där bakom. Pappa skjutsade mig. Vi cyklade förbi där vi har bott förut. Sen kom vi äntligen hem. Nu har jag inget mer att berätta.

Gertrud Gustavsson. II c.

ETT ÅSKVÄDER.

När jag var på landet då regnade och åskade det och blixtrade. Och det var så mycket vatten så mina ben inte syntes. Och en kväll då det var allra värst så var jag så rädd så jag fick gå upp och sitta vid brasan som var tänd. Och när »Nunne» följde med mig så blixtrade det så det blev alldeles ljusst i rummet. Och det slog ner på tre ställen och grisarna måste dom slakta fast det var inte våra grisar, som dom slaktade.

NÅR JAG VAR PÅ LANDET.

När jag vaknade gick jag till stallet och tittade på hästarna. När de skulle åka ut och hämta målarpytsar, då följde jag med. Det guppade och när vi åkte hem så guppade det lika mycket. Gudrun Svensson. I c.

Allt i cykel och sport

Hallings

CYKEL & SPORT

Abrahamsbergsvägen 1.

Tel. 26 28 62.

ABRAHAMSBERG.

EN ROLIG DAG I JULHELGEN.

Jag vaknade upp, gnuggade ögonen och kröp ur bädden. Härligt! I dag skulle jag åka skidor till Kersön. Pappa och mamma och mina syskon sov. Jag klädde på mig i väldig fart. Sen satte jag på gröten och lade ner termosen och smörgåsarna i rygg-säcken. I ett nafs hade jag ätit och klätt på mig ytterkläderna. Jag spände på mig de korta och bra skidorna. Sen skidade jag i väg. Nu äntligen skulle jag få åka till Kersön men först skulle jag hämta Raff, en väldigt förståndig hund. Så satte vi av i full fart. Raff sprang vid min sida. Vägen till Kersön gick bra. Jag åkte i Kinabackarna och hade väldigt roligt. Klockan var tio och jag skulle vara hemma klockan två. De fyra timmarna, som var kvar, använde jag att åka omkring på Mälaren. Jag hade åkt förbi tre öar och jag närmade mig den fjärde ön, då Raff började morra. Jag trodde, att det var en annan hund eller en vildkatt. Raff ryckte och slet i kopplet. Han skällde

MOTORCYKELTÄVLING.

Jag var vid Skarpnäcksgården för en tid sedan och såg motorcykeltävling. Dom körde i en brant backe, som var 250 m. lång. Det var 48 stycken som skulle starta. Den som vann var Stellan Strand på sin Huskvarnacykel. Tre stycken körde med sidovagn. Första gången gick det bra för honom, men när han skulle köra andra gången, så kom han ut i gruset, och cykeln vältte runt. Han kom under cykeln så att han måste åka med ambulansen till sjukhuset, där dom upptäckte lårbensbrott. Den som satt i sidovagnen kom oskadad från olyckan. Det var 8,000 människor som tittade på.

Stig-Emil Hjörn. VI a.

ursinnigt och rätt vad det var, så slet han omkull mig. Jag tappade kopplet, och han tog ett långt språng, och fyra stycken fasaner flög upp ur en buske. Raff slog till en med frambenen, men den klarade sig i alla fall.

Olle Håkansson. IV A.

SALON LOU

Abrahamsbergsvägen 29.
Tel. 26 12 56.

Rekommenderar sina hattar.

Riks By skomakaren

Drottningholmsvägen 430.

BROMMAPLAN.

REKOMMENDERAS.

Bromma Kem. Tvätt

Drottningholmsvägen 434.

Alltid till Eder tjänst. Hämtar och hemsänder utan merkostnad.

Tel. 25 35 24.

Äppelvikens Bokhandel

REKOMMENDERAS.

Tel. 25 08 50.

Riksby
Cykel & Elektriska

Flygfältsvägen 104.

Tel. 25 06 14.

Postsparbanken

UNGDOMENS
BANK

Postsparbanken är i stor utsträckning ungdomens bank. Bankens lättillgänglighet, dess öppethållande bittida och sent samt det förhållandet, att en postsparbanksbok gäller för insättningar eller uttagningar vid vilken postanstalt som helst, gör att det går så lätt att spara på postsparbanken. Det rörliga arbetslivet i våra dagar ävensom det moderna fri-lufts- och reselivet har bidragit till att postsparbanksbokens popularitet har blivit grundmurad hos svensk ungdom.

Bosättningen, studier och andra mera penningkrävande sparmål förverkligas lättare genom att träffa sparavtal med postsparbanken. Genom denna frivilliga överenskommelse tvingar man sig själv att spara och får förutom kapital och ränta även livförsäkring utan extra kostnad.

Utförliga upplysningar angående denna ungdomens speciella sparform erhållas genom postanstalterna eller direkt från

POSTSPARBANKEN

Stockholm 1

Hur en tidning kommer till

På redaktionen.

De anställda på en tidningsredaktion är av två kategorier: reporters och s. k. subreporters. De förra har till uppgift att göra intervjuer och reportage, att åka ut till olika platser och skriva om människor och händelser. Allt deras arbete överlämnas i utskrivet skick till »subbarna», vilka är den tekniska redaktionspersonalen. De skall sätta stilsorter på texten, rubriker på artiklarna, läsa igenom dem, se efter att inga fel insmugit sig, vid behov korta av artiklarna till lämplig längd samt senare på natten mellan kl. 1—2 »bryta» in artiklarna i formarna. Dessa formar sänds sedan ned till »stereotypen» i form av matriser. I stereotypen gör man gjutningar av matriserna, och dessa gjutningar, som i minsta detalj återger allt vad som står på sidan, går sedan till tryckeriet, där de placeras i den stora rotationspressen och ger avtryck på papperet. Det är den formella gången av det hela.

En tidningsman som är s. k. »subbare» tillhör vanligen nattredaktionen. Det finns även en »sub», som är jourhavande under eftermiddagen. Han bevakar allting: tar emot inlöpande nyhetsmaterial från nyhetsbyråerna, främst Tidningarnas Telegrambyrå, svarar i telefon och bryter nyhetskuverten, sorterar ut telegrammen till de olika medarbetarna, redigerar själv ut allmänna artiklar och har en förteckning på allt vad som göres. Denna förteckning överlämnas sedan till nattredaktionen som kommer vid 8-tiden på kvällen. Då hålles en konferens mellan redaktionsledningen, representerad av redaktionssekreterare och nattredaktörerna. Därvid beslutas, vilka artiklar som skall in i tidningen, vilka artiklar som skall stå på första sidan o. s. v.

En tidning består av en mängd olika avdelningar: teateravdelningen, familjeavdelningen, utlandsavdelningen, filmavdelningen, sportavdelningen, kriminalavdelningen — som tar hand om alla olyckor, brott etc. Ledaravdelningen, kommunala avdelningar och riksdagen etc. etc.

Alla medarbetare får på dagen sina uppdrag av redaktionssekreteraren, som i sin tur får besked av notisbeferna om vad som skall bevakas: t. ex. ett föredrag där, ett möte här, o. s. v. Så får de i uppdrag att skriva om detta. När det är gjort, lämnas artikeln till jourhavande eller till

nattredaktionen, som redigerar artiklarna och skickar upp dem till sätteriet. En tidningsman vet aldrig vad som kommer att hända från den ena minuten till den andra. På T. T. sitter en man och skriver ned meddelanden på en vanlig skrivmaskin, vilka sedan vidarebefordras på ett konstigt sätt till alla tidningar i sta'n. På varje redaktion finns en pappersrulle, som telegrammen skrivs på. När pappersrullen är slut och redaktörerna måste byta den, säger de att de »byter byxor på Lisa».

På sätteriet.

När man kommer in i ett sätteri möts man av en massa klappande maskiner. En 5—6 män sitter vid maskinerna. Det är sättarna, och maskinerna kallas sättmaskiner. Om man går fram till en maskin för att undersöka den, träffar man på mycket konstiga saker. Jag skall här berätta vad man ser.

Det första man lägger märke till är ett tangentbord som på en vanlig skrivmaskin fast mycket, mycket större. Sättaren har framför sig t. ex. en annons, som skall sättas och föras in i tidningen. Då trycker han på bokstäverna som om han skrev på en vanlig skrivmaskin. För varje tangent han trycker på ramlar en bokstavsform ned i en ränna i maskinen. Då en rad är färdig trycker han på något, så att »raden» lyfts upp och går en väg genom maskinen ner i en gryta, där formarna gjuts, med metall, raden gjuts hop och kommer sedan ut färdig. Därifrån går bitarna till andra män, som sätter ihop hela annonsen.

ÅKESLUNDS LIVSMEDEL

REKOMMENDERAS.

Specerier, Charkuterier,

Mjök och Bröd.

Tel. 25 20 01, 25 23 19.

KARL AXELS

Rörläggarvägen 30—32.

Tel. 25 89 32.

Skrädderiet för damer och herrar med anspråk. Rådgör med oss om Edra klädproblem.

Tryckeriet.

Tryckeriet är den mest bullersamma avdelningen på en tidning. Man kan inte säga något till varandra för det är absolut omöjligt att höra något. Ett tryckeri rymmer höga maskiner från golv till tak. Dessa består av många olika delar. Om man skall beskriva ett tryckeri, bör man börja nere i källaren. Där finns det papper, som matas upp i maskinerna. I tryckeriet trycker arbetarna på en knapp, och då sättes maskinen igång. På en rulle sitter en metallcylinder med text som kommit från sätteriet. När maskinen går, strykes trycksvärta på cylindrarna varefter deras text och bilder gör avtryck på papperet, som i ändlösa banor löper genom maskinen. Först ser man sidorna uppe i maskinen som ett enda blad, sedan viks de, så att tidningen blir klar med en gång. När tidningen kommer ut färdig, går den upp igenom taket på någon sorts löpande band.

Britt Bragning. Kl. VIII.

MIN J 21:A.

Jag är så glad för min J 21:a. Och jag har byggt ett flygfält, men jag ska bygga om det. Och jag har en Mitchell-bombare. Flygfältet är åt den också. Mitchell-bombaren är tvåmotorig.

Svante Berglund. I a.

MINA FRAMTIDSPLANER.

Om jag vore litet större, skulle jag gå igenom en skola, där jag fick lära mig att sköta en trädgård ordentligt.

Sedan skulle jag köpa mig en gård och odla massor av vackra blommor och många fruktträd. Det skulle vara en sjötomt, så att jag fick nära att hämta vatten till växterna. När jag efter arbetet blir svettig och varm, då kan man ta sig en härlig simtur.

Jag skulle också ha ett par kor och en häst och några hundra höns. Så det är inte värt att ligga och lata sig. Jag skulle även ha en liten roddbåt, som jag kunde ro i ibland. Jag skulle också ha en liten katt, som skulle ligga och spinna hemtrevligt på farstubrön.

En lång rad med bikupor ska stå längs stugväggen, ty där kommer bina att trivas i solgasset och bland alla blommorna. Honung är nämligen det bästa jag vet. Men än är det några år, tills jag blir stor, och innan dess kan jag ha hunnit ändra mig många gånger.

Lena Kellén. Klass VII.

KONSTUTSTÄLLNING I VÅR SKOLA.

Den vackraste tavlan är i matbe-
spisningen och är så fin, så fin. Det
första man ser på den är två ljus och
tanter och farbröder och en stol, som
ramlar omkull. Från långt håll ser
den ut som en stjärna i mörkret, och
därför tycker jag om den.

Birgit Björkman. Klass II d.

HUR VI RITADE OCH MÅLADE SLAGET VID SVOLDER.

Först ritade vi en skiss, hur det
hela skulle se ut. Det var Ivar och
jag som gjorde den. Jan, Henry, Ivar
och jag ritade sedan, och Sven-Åke
och Stig målade. Först ritade vi
skeppen. När det var klart, började
vi måla. Vi ritade och hjälptes åt att
måla. Sedan målade vi sjön. Då tu-
rades vi om. Sjön fick vi måla två
gångar, för den vart för ljus. Sedan
skrev teckningsmagistern våra namn
på tavlan.

Robert Lillhammar. V d.

SKA VI HA MINDRE IDROTTSLOV?

»Inte mindre utan mer idrottslov». Det är mitt valspråk. Idrottslivet är friskt och närande, det ger kraft och mod. Lärarna tycker kanske att loven räcker, jag vet inte så noga. Inte för att jag har något emot att sitta inne och plugga, men mer idrottslov ska vi ha.

Raymond Särner. Kl. VII.

I en första klass har Fröken talat med barnen om samvetet, och följande kristendomslektion frågar hon:

— Nå, vad är det nu som man kallar den där rösten, som man hör inom sig? Intet svar.

Plötsligt lyser Per upp och ropar:

— Själv ljud.

FÖRSTA APRIL I VÅR SKOL- KLASS.

Vi började klockan åtta. Sedan kom magistern och släppte in oss i vår skolsal. Därefter gick han ut ett tag. Då tog vi och böt ut magisterns stol mot en tvåa. När magistern sedan skulle sätta sig ned sjönk han långt ner. Men klassen bara skrattade hela tiden. Vi hade läsning den timmen. När första timmen var slut, så hade vi skrivning. Den timmen gick magistern ut en gång till. Då vände två grabbar på katedern. När magistern kom tillbaka flinade vi. Men den gången var det inte fullt så roligt. När magistern såg det, fick de som hade vänt på katedern, sätta den till rätta igen.

Lars-Erik Natander, IV d.

Två skolgrabbar går hem från skolan, då denna lilla dialog utspinner sig. »Tycker du inte att det är hopplöst i plugget», säger den ene. »Jo, men ibland kan det vara kul», svarar den andra. »Vad är det som är kul då», frågar den förste hånfullt? Den andre svarar illmarigt: »Loydagarna vetja».

Frasse. VI a.

Musiklektioner

Musikdirektör Erik Ehnwall lär Edra barn att spela piano eller violin efter moderna principer. Endast verkligt begåvade elever mottagas och snabbt resultat garanteras. Adress: Sysslomansgat. 22 (Fridhemsplan). Tel. 53 54 46.

Akvariefisk

Köpes och säljes.

GLASMÄSTERIET, BROMMAPLAN
Tel. 26 12 40.

Tatjana Oblakoff kl. I: h.

RIM.

Kalle-Kula
spela lula.
Hoppa bock
på en stock.
Kalle-Kula var för tjock.
När han åt sin mat
åt han ju på silverfat.
Kalle-Kula spela boll,
med ett gammalt parasoll.
När han hoppa från ett tak,
kom han ner i en kloak.

Bill Öberg. III c.

NÄR JAG BLIR STOR.

När jag blir stor ska jag ha en buss. Den ska jag köra själv. Den ska vara röd.

Hans Almroth. Klass I e.

KUGGFRAGA.

En bonde säljer en höna för tre och en kyckling för fyra kronor. Vad tar han för ett hölass? En häst så klart.

Bengt Bill, VIII.

TRE NÖTTER ATT KNÄCKA.

1. Olle och Pelle är bröder, och Olle är 24 år. Olle är dubbelt så gammal som Pelle var, då Olle var lika gammal som Pelle är nu. Hur gammal är Pelle?

2. En direktör bjöd sin kamrer och sin kassör på middag. Han bad kamrern att ta med sig sin hustru, medan kassören fick ta med sig sin dotter, eftersom han var änkling. Alla kom, men det visade sig ändå, att direktören låtit duka för en person för mycket. Hur kommer det sig?

3. Två skåningar vandrade på en landsväg. Den ene var den andres son, fast den andre inte var den förstes far. Kan ni förklara hur det hängde ihop?

Claes-Georg Lissenko. IV a.

Brommabor!

Anlita vår förstklassiga serviceavdelning när Eder RADIO krånglar! Vi ha

alla möjligheter att avhjälpa de mest komplicerade fel.

Radio
holm

Abrahams-
bergsväg. 16.

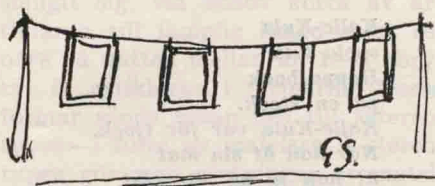
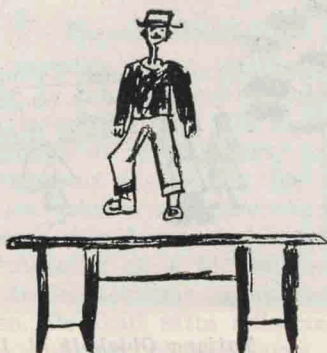
Tel. 25 58 41.

Medlem av SRSF och SRF **LEDANDE I BROMMA**

Brommaplans Cykelaffär

Nya och begagnade cyklar
Reparationer
Tel. 26 01 26

REBUS.

AB Installationsfirman SEL

Brommaplan. Tel. 25 97 03.

El. armatur, Fotoartiklar, Presentartiklar, Grammofonskivor.

REPARATIONER MOTTAGAS.

FIRMA

Asplund och Andréasson

Stramaljvägen 27, Riksby

CYKEL & SPORT

Tel. 26 54 20

Paul Östlings Järnaffär

Abrahamsberg

Tel. 25 92 00 26 43 00

Abrahamsbergsvägen 2

Skolmaterial.

Tekniska varor.

T. LINDGREN'S

TOBAKS- & PAPPERSHANDEL.

Spinnrocksvägen 16. Tel. 25 94 31.

Riksby.

Penninglotteriet.

Annonskontor.

PUNKTGATOR.

1. . . s . . a . . e . . = en världsdel.
2. H . . . i . . ör = en stad i Danmark.
3. A . . g . . r = ett pojknamn.
4. . o . . u = en stor flod i Europa.
5. P . . ä . . l = går malligt omkring på Skansen.
6. . ä . . re . . = en sjö.
7. F . . i . . = ett skolämne.
8. I . . eg . . d = ett flicknamn.
9. . s . . . s . . ön = ett hav.
10. L . . . yr = en tidning.

S. L. Klass VI B.

VEM HITTAR DJURET?

Hans äldre bror var ganska slö.
En skoläst användes för formens skull.

Skvaller är även av ondo.
I en dunge tog han en torr gren.
I ovanstående meningar är namnen på åtta djur dolda. Kan du hitta dem?

Ake Anderberg, III c.

KUGGFRAGA.

Vad kan man säga att Karolinska sjukhusets trädgård är för ett ställe?

Jo, det är ett ställe, där dom som är sjuka är, när dom är friska och kan vara nere, när dom är uppe.

Berndt Nordlander, V d.

SAGAN OM EN GAMMAL KUNG.

Det var en gång en gammal kung. Han bodde i ett gammalt slott. En dag gick kungen ut. Att se sej omkring. När han kom ut ur slottet hade vakterna sprungit bort. Och kungen blev så ond på dem. Så att han kunde inte låta bli att vara ond. Men så brydde han sej inte om det. Så han gick in. Och fotografera sej.

Börje Claeson. Klass 1 b.

GÅTA.

Var i Norrström ligger den största stenen?

Rigmor Hällhagen. Kl. 6 b.

Korsord

1		2		3
4	5		6	7
8			9	
		10		
11				

VAGRÄTT.

1. 1 är en, 4 är en annan.
4. Frukt.
8. Har Karl Svedberg på sina näsdukar.
9. Båt.
10. Förruttnat djur.
11. Trivs i källare och skaffert.

LODRÄTT.

1. Att ha på fötterna.
2. Har du i skon.
3. Flicknamn.
5. Fruset vatten.
6. Jag har — bort.
7. Oxsele.
10. Tidning.

Sune Pettersson. Stig Starckenberg.

Klass VIII.

EN FLYGTUR.

Förra söndagen var jag uppe och flög. När planet gick upp, var det inte så kusligt. Men när planet var uppe, kändes det, som det stod stilla i luften. Och när det kom, där luften var alltför tunn, sjönk planet. Jag satt och tittade ned på Stockholm. Och husen såg ut som små dock-hus, och Renhållningsverket såg ut som små burkar. Och människorna såg ut som små prickar, och båtar och spår-vagnar såg ut som streck, och bilar såg ut som små runda bollar.

Ake Anderberg. III c.

RISODLING I SIAM!

Det var en gång i Siam ett par nybyggare, som nyligen hade gift sig. De hade fått en liten bit skog, som de skulle leva på. De drog åstad med sina yxor ut i skogen för att röja undan träd och buskar på sitt område. Så småningom kunde de börja bygga sig ett hus. Mannen gjorde själva stommen till huset, medan kvinnan samlade palmblad, som de skulle lägga på taket och klä väggarna med. Snart var huset färdigt, och de kunde flytta in. Men de måste ju ha ett litet risfält också, för de måste ju ha något att äta. Så gjorde de ett litet risfält på en bar plats vid den lilla ån som flöt fram i närheten. Men riset behöver vatten, och de kunde inte bära så mycket, som riset behövde utan de måste göra en trampkvarn, som forslade upp vattnet på så sätt, att de fick stå där och trampa hela dagen. Men så hände det en dag, att ån höll på att torka ur, och då fick de lov att bära vatten ända tills de kom på att göra dammar. Så måste de ju plöja upp fältet, men de hade ju inget dragdjur. (De hade en enkel plog av trä). Det enda dragdjur de hade var en get, men den var för svag att draga plogen. Då bestämde sig mannen för att själv

draga plogen och låta kvinnan köra. Och så gick de ut i det blöta fältet och började sitt arbete. Det gick tungt, men snart var fältet färdigt, och det lyckliga paret gick in i sitt enkla hus för att äta. Snart hade de så mycket pengar, att de kunde köpa en buffel som drog plogen. Nu hade de tre husdjur, en get, en buffel och en liten apa. Den lilla apan var mycket förtjust i ris och åt både med händerna och fötterna. Så levde de båda siameserna många lyckliga år i sitt lilla hus mitt ute i djungeln.

Birgit Hedström. Klass VI B.

ETT VINTERÄVENTYR.

Det var måndag, en strålande vinterdag. Vi hade jullov och var lediga i hela två veckor. Jag hade rest till Norra Sverige. Jag hörde hundskall utanför min lappkäta.

I en väldig fart fick jag på mig kläderna och kom ut. Då fick jag se att min vän Keejo, en lapp i min ålder omkring aderton år.

Han sade att vi skulle åka till närmaste by efter en veterinär, ty ledaren var svårt sårad av en varg i den fruktade vargflocken.

Det bar av i hiskelig fart med hundsläden. När vi hunnit halvvägs hörde vi ylanden bakom oss. Det var vargarna.

Dom kom snabbt närmare oss. Keejo föreslog att vi skulle ge dem en hund. Men jag låtsades att inte höra det.

Jag tog i stället en lös skinnfäll, och kastade rakt i flocken. Det bar sig inte bättre än att en varg kom under fällen. Han blev genast söndersliten och uppäten.

Vi kom lyckligt fram till veterinären, vilken följde oss tillbaka, och räddade renens liv. Det var ett kusligt äventyr.

Tommy Hedström. VII.

KARO.

Det var en hund som hette Karo. Han var så snäll. Han lekte med Olle. Olle tyckte om Karo. Så låg Karo på mors soffa. Karo dansade med Olle och Lisa. Så sa Olle: Vad du var duktig. Å Karo hoppade av glädje.

Lars Rejbrand. I a.

OAVGJORT.

En fyra-årig pojke vid namn Pelle stod bredvid sin mamma, som satt och sydde korsstygn på en duk. Efter en liten stunds fundering sade Pelle: »Mamma, varför syr du så mycket oavgjort på duken?»

Per-Ola Nyberg, Klass VIII.

LÖSNINGAR TILL KNEP OCH KNÄP.

Rebus: Man över bord! Han dukar under.

Gåta: På botten.

Punktgåtan:

1. Australien. 2. Helsingör. 3. Ansgar. 4. Donau. 5. Påfågel. 6. Mälaren. 7. Fysik. 8. Ingegärd. 9. Östersjön. 10. Lektur.

Tre nötter att knäcka:

1. Pelle är 18 år.
2. Kamrern var gift med kassörens dotter.
3. Det var mor och son.

Vem hittar djuret:

Säl, varg, ko, orm, val, räv, get, ren.

Korsord.

Vågrätt: 1. Siffra. 4. Citron. 8. K. S. 9. Eka. 10. As. 11. Råttor.

Lodrätt: 1. Sockor. 2. Fot. 3. Anna. 5. Is. 6. Rest. 7. Ok. 10. A. T.

EN SKOLHISTORIA.

Det var en gång en pojke som gick i skolan. En dag hade de division i läxa. Dagen därpå, när han kom till skolan, frågade fröken, varför han inte gjort räkeläxan? »Jo», svarade pojken, »lägga ihop och ta bort, de kunde både farsan och morsan och gånger kunde Svenssons bredvid oss. Men se dela, de kunde ingen i hela trappuppgången.»

Rune Sandberg. V d.

”Firman
med färg”

AB Norgrens Färghandel

Brommaringen 16—18—20

Tel. 25 96 25

Akeshov, Rånövägen 5

Tel. 26 31 26

Bromma Presentaffär **Be-Pe** Abrahamsbergsv. 15
Abrahamsberg

Tel. 26 40 80

Sveriges största
KURSPROGRAM

med specialkurser för Ert fack

Ni kan välja en specialkurs, som lämpar sig just för Er. NKI har korrespondenskurser för de mest skilda behov och önskemål. Ni får kostnadsfri litteratur om NKI-kurserna genom nedanstående kupong.

Sänd mig utan kostnad kursprogram och annan litteratur om NKI-kurserna.

Namn

Adress

NKI skolan S:t Eriksgat. 33 STOCKHOLM

>Folksk.<

DE LÄRA för LIVET

**HJÄLP OSS
ATT LÄRA BARNEN
SPARSAMHET!**

**I SKOLAN lägges grunden till sunda sparvanor.
I fjol sparade Stockholms skolbarn nära 300,000
kronor i småslantar.**

STOCKHOLMS STADS SPARBANK

HOLGER LUNDS BOK-, MUSIK- & PAPPERSHANDEL

Färjestadsvägen 6-12, Ängby (vid spårvägens hållplats). Obs. den nya adressen.

**Böcker: Skönlitteratur, svensk och utländsk, Facklitte-
ratur inom alla områden. — Böcker för ungdom i alla
åldrar. — Alla slags skolböcker och skolmaterial. — Alla
slags pappersvaror och kontorsartiklar. — Film och
framkallning. — Musik: Noter modern, klassisk.
Grammofonstift, fiolsträngar m. m.**

HOLGER LUNDS BOKHANDEL

Tel. 37 01 94

ÄNGBY

Tel. 37 01 94